

Per JoanM el dg., 16/07/2017 - 09:00

Pregar és parar l'antena, admetent la nostra petitesa respecte l'emissor i el missatge. Com en una parabòlica: el que rebi avui pot ser diferent del que rebi demà. Depèn de la circumstància, del moment, del context. Cal mantenir la parabòlica encesa per comprendre el missatge i veure com evoluciona.

Avui Déu pot voler de mi quelcom i, demà, ancià/na, malalt/a, en una nova situació familiar o laboral... potser em crida a un camí ben diferent. És que Déu ha canviat d'opinió i es contradiu? No em suggeria allò altre ahir mateix? O potser és perquè la nostra realitat ja no és la mateixa?

Parem l'antena, a l'escolta. Ell coneix més enllà del nostre camp de visió. Confiem, amb la parabòlica encesa, permanentment: Què vols avui de mi, Déu meu?
